:1

מתני' בשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת

דמים ר' אליעזר אומר "מועלין בו יואין חייבין עליו משום פיגול ונותר וממא ר"ע אומר אין

מועלין בו וחייבין עליו משום פיגול וגותר וממא אמר ר"ע והרי ⁶יהמפריש חמאתו ואבדה

והפריש אחרת תחתיה ואחר כך נמצאת

הראשונה והרי שתיהן עומדות לא כשם שדמה

פומר את בשרה כך הוא פומר את בשר חברתה אם פמר דמה את בשר חברתה מן

המעילה דין הוא שיפטר את בשר עצמה

יהיט אימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים רבי אליעזר אומר יאין מועלין בהן ואין חייבין

עליהן משום פיגול נותר וממא רבי עקיבא

אומר מועלין בהן הוחייבין עליהן משום פיגול נותר וממא: גמ' והגי תרתי למה לי צריכי

דאי איתמר בקדשי קדשים הוה אמינא בהא

קא אמר ר' אליעזר מועלין בו משום דזריקה כתיקנה מפקא מידי מעילה שלא כתיקנה לא

מפקא מידי מעילה אבל לאיתויי לידי מעילה מודי לר"ע דאפילו שלא כתיקנה מייתא לידי

מעילה ואי איתמר גבי קדשים קלים הוה אמינא גבי קדשים קלים הוא דאמר ר"ע מועלין בהן

דאפילו זריקה שלא כתיקנה מייתא לידי מעילה

אבל קדשי קדשים דלאפוקי הוא שלא כתיקנה לא מפקא מידי מעילה קמ"ל אתמר אמר ר'

יוחנן כי אמר ר"ע זריקה מועלת ליוצא שיצא יוחנן כי אמר ר"ע זריקה מועלת ליוצא שיצא יומקצתו אבל יוצא כולו לא אמר ר"ע א"ל רב אסי לרבי יוחנן כבר לימדוני חבירי שבגולה

הוכחים קיל:], ב) זבחים
 מנות מות מו; ג) בפ״ל:
 מלי, ד) ע׳ בבכ״ז מ״ש על
 מלי, ד) ע׳ בבכ״ז מ״ש על
 משייור, ס) לכולו ל״ק, ו) ניחל

ולמ"ד ל"ק, ז) מעילה הס"ד

ואח"כ ד"ה ואין חייבין כו',

וחח"כ ד"ה וחין חייבין כוי,

ח) ניתר ל"ק, ט) נ"א ניתר,

י) כך פוטר בשר חבירתה
ממעילה ואע"פ כו' ל"ק,

כ' גי' ל"ך לידי מעילה,

ט ואמר רחמנא האוכל פיגול

חייב כו' נ"ק, מ) גי' נ"ק כיון

מוסף רש"י

אימורי קדשים קלים. קדשים קלים ממון געלים הן ואין בהן מעילה לפני זריקה ואכמי לא הוקדשו, אכל לאחר

זריקה דהובררו אימורים לחלה

נבוה יש מעילה באימורים.

גרוט יש מעינים בחימונים, כדאמרינן בפרק כל הבשר בסופו (חודין קיז.) כל חלב לה׳ לרבות אימורי קדשים קלים לרבות אימורי קדשים קלים

מעילה (מנחות מז:). אין מועלין בהן. אפילו לאחר זריקה, דלא מהניא בהו זריקה להכי מיקבעינהו במעילה (זבחים פמי) דלא מהניא בהו

הך זריקה לברר אותם לחלק

גבוה, דאין זריקה מועלת

ליולא (מנחות שם). ואין הייבין עליהן משום פיגול. ופיגול נמי לית בהו דהא פסולין הן כבר (שם) דלא

קבע להו הך זריקה בפיגול דהוו להו כמי שלא נזרק עליהן

דהו נהו כתי שנה מדק עניהן הדם ולא קרבו כל מתיריהן (זבחים צ.). גותר. ומשום נותר, דאין נותר אלא בבשר הראוי לאכילה במוך זמנו

. כלכתיב (ויקרא יז) ביום זכתכם

יאכל וממחרת וגו' (זבחים צ.).

וטמא. ותשום טומאת הגוף, כדאמרינן במנחות (בה:) הניתר לטהורין חייבין עליו

משום טומאה, שאין ניתר לטהורין אין חייבין עליו משום טומאה, ואימורין דאית לטומאה מאשר לה', דומיא לשומאה מאשר לה', דומיא דבשר איתרבו, דלאחר זריקה

דבשר איתרבו, דלאחר זריקה הוא דמחייב עלייהו ולא לפני זריקה, והני לא אהניא להו

רבינו גרשום

כרב גידל והיינו דקאמר

במסכת מנחות הא איתותב רב גידל: בשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת

רמים. ואח"כ נכנס ואח"כ זרק את הדם: ר' אליעזר

אומר מועלין. דלא כרב גידל והיינו דקאמר במסכת

גידל והיינו דקאמר במסכת מנחות [הא איתותב רב גידל] ואע"פ שזרק את הדם דסבירא ליה לר' אליעזר

דאיז זריקה מהניא ליוצא

לאפוקיה ממעילה: ואין חייבין עליו משום פיגול נותר וטמא. הואיל ויצא

דזריקה כשרה קבעה לפיגול

ולא פסולה: ר׳ עקיבא אומר

אין מועלין בו. דקסבר דוריקה מהניא ליוצא אבל

בד א מיי׳ פ״ג מהלכות מעילה הלכה א: פסה"מ הלכה טו: בו ג מיי׳ פ״ג מה מעילה הלכה ו: פ"ג מהלכות

בז ד מיי' פ"ב מהלכות מעילה הלכה א: בח ה מיי' פ"א מהלי מעינה הנכה ח: ה מיי' פ"א מהלי פסה"מ הלכה לג וע' :בתוי"ט

שימה מקובצת

לן מקצתו. אבל יצא כולה (אות ו' נמחק). ע" תוס' מנחות (דף ינ ע"ל) ד"ה ה"מ: כן מה"ד דוויקה אות מנוזות (דף יכ ע"מ) ד"ה ה"מ: 3 מה"ד דוריקה אות ו' נמחק: גן שנינו ניחא ולמ"ד היתר זריקה צריך לומר דמיירי קודם כו' דם מומר זמיירי קודם כוי דם שהבהמה היתה קרובה כל כך לחוץ שאף מתחלה היה סוף הבהמה לצאת חוץ ע"י פירכוס ולכך: ד] וטמא גבי פיגול אמרינן . בזבחים כהרצאת כשר כד בזבחים כהרצאת כשר כך הרצאת פסול דבעינן קרבו כל מתיריו וכיון דיצא תו לא מיקרב כל מתיריו וגבי נותר ילפינן חילול מטומאה כדאמרינן בפ׳ מטומאה כואמויגן ב"ש וגבי טמא דבעי דבר ההותר לטהורים כדאיתא בפ׳ הקומץ רבה (דף כה ע"ב) והכא כיון דיצא לא ניתר לטהורים הוא ר״ע אומר: סן עקיבא והרי המפריש: ון זורק ומ״מ אמת הוא נתכפרו בעלים באחרת לא: ון ממעילה שלא ימעלו ן ממעילה שלא ימצרו באותה שנזרק דמה כך: תן אף לדבריך דין הוא שיפטור על עצמה תיבת זה ל״ש ותיבות את של נמחק: עו מתיבת דחמירי עד תיבת ש בזבחים נמחק: יו ליה למיק: יילן ל"ל כיוני... נמחק: ילן ל"ל כיוני. למה לי לאשמועינן: יכן לו יותר להביא לידי מעילה ייידי: יגן דלעיל כשנעשית: ידן קלים. נעשית בפסול הילכך אינה מביאה לידי מעילה בקדשים . קלים דלא הוברר חלק קלים דלא הוברו הלק גבוה ולא חלק הדיוט וכיון שלא הוברר ראיות א״כ לא קרינא ביה קדשי ה׳ אבל הכא מיירי שהזריקה . נעשית בהכשר אלא שזרקה . גל דבר שאינו ראוי הילכד לענין לחוציא מידי מעילה לא מהניא הזריקה דאכתי לא אישתרי הבשר באכילה וכיון שהזריקה נעשית כהוגן . ואפ״ה לא מהניא לבשר באכילה משום עצמה יצאה א״כ לה נמי להוציאה מידי מעילה דלגבי זה נעשה כמו שלא זרק דכיון דלא

טעמא בכולהו ר"ע אומר מועלין בהם

ליוצא לאפוקי מידי ש מעילה ואין חייבין עליו משום פיגול נותר וטמא ח דבעינן ^{ק)} יותר לטהורים והכא כיון דילא לא ^{ט)} נותר לטהורים הוא וגבי נותר ילפינן חילול מטומאה כדאמרינו פרה בית שמאי (זבחים דף מד.) וגבי פיגול נמי אמרינן בובחים (דף כח:) כהרלאת כשר כך הרלאת פסול דבעינן שיקרבו כל מתיריו וכיון דינא תו לא מיקרי כל מתיריו ר' עקיבא אומר מועלין דקסבר זריקה מועלח ליולא א"ר עקיבא הו המפריש חטאתו וכו׳ והרי שתיהן עומדות כלומר ששחט את שתיהן בבת אחת כדאמר בגמ' דרנה מזה זורק רלה מזה זורק ח לא כשם שדמה פוטר את בשרה ממעילה כו׳ כלומר אי אתה מודה שכשם שדמה פוטר בשרה ממעילה ח" כך לא ימעלו בבשר הבירתה ואע"פ שהיא פסולה ואם כן שכך הוא אף חו לדבר זה דין הוא שיפטר את של עלמה פירוש כל שכן שיפטר את של עלמה אע"פ שילא ודוקא פסול יולא אתה למד דמהניא ליה זריקה כדפירשנו אבל שאר פסולים עו דחמירי מודה ר"ע שאין דומים כמפריש שהרי כמה פסולין יש בזבחים דמודה בהן ר"ע דלא מהניא בהו זריקה אלא פסול יוצא דוקא מסתברא ליה ז למועיל: אימורי קדשים קדים שיצאו לפני זריקת דמים רבי אליעזר אומר אין מועלין. לפי שעדיין לא הוברר חלק גבוה מחחר שנפסל ביולח דאין זריקה מועלת ליוצא ואין חייבין עליו משום פיגול ונותר כדפי׳ לעיל

דקסבר זריקה מועלת ליוצא: והגי תרתי ד"ד. יא לאשמועינן פלוגתא בקדשים קלים ידו דלא קרינא ביה קדשי ה׳

דר"ע ור"א בקדשי קדשים ואימורי קדשים קלים: שלא בתיקונה לא מפקא מידי מעידה אבל לאיתויי לידי מעידה. כגון גאימורי קדשים קלים אימא מודה ליה לר"ע דמועלין כו' חימה דהכא משמע שיש לו יש להביא מייתי לידי מעילה ומ"מ מפקע מידי מעילה ואמר מורי רבינו ה"ר פרץ שי׳ דלעיל איכא טעמא והכא איכא טעמא דלעיל יגו כשנעשית הזריהה עלמה בפסול שפיגל בשחיטה או בקבלה הילכך אינה מביאה לידי מעילה אבל מוליאה מידי מעילה בקדשי קדשים דאשכחן דאחשביה רחמנא זריקה לענין לאיחיובי כרת באכילה שוז דבעיא הרלאה בפיגול סואפ״ה אמר רחמנא שוז דהאי כל פיגול

יותר כ' מידי מעילה ולעיל משמע איפכא דקאמר דוריקה שלא כתקונה לא

מדשי מדשים שיצא לפני זרימת דם רבי אליטור אומר מוטליו.

למאן דאמר היתר אכילה שנינו בו⁰ ולמ"ד היתר זריקה לריך

לפרש דמיירי קודם שנראה לזריקה ולמ"ד היתר שחיטה דמיירי קודם שנראה

לקבל דם ולכך מועלין משום דאית ליה לרבי אליעזר דאין זריקה מועלת

מחשבין

מחשבין קדשים קלים: למה לי. כיון דתנא חדא מילתא שמעינן אידך דכיון דאית ליה לרבי אליעזר דוריקה אינה מועלת ליולא לאפוקי בשר קדשי קדשים מידי מעילה אינה מועלת נמי להביא הדשים הלים שילאו לידי מעילה וכי היכי דאית ליה לר"ע דוריקה מועלת ליוצא להוציא בשר קדשי קדשים מן המעילה ה"נ מועלת להביא אימורי קדשים קלים לידי מעילה ולמה לי דפליגי בתרתי: בו וזריקה כחיקנה. בלא פסול מפקא ממעילה: שלא כסיקנה. כגון ליולא: אבל לאיסויי אימורי קדשים קלים למעילה. דהיינו לחומרא אימא מודה ליה לר"ע קמ"ל דבהא נמי פליגי: איסמר א"ר יוחנן כי אמר ר"ע זריקה מועלם ליולא. היינו שילא מקלת הבשר ולא ילא כולו דמגו דמהניא זריקה למקלת שבפנים מהניא נמי לההוא מקלת שילא: אבל יצה כולו לה המר רבי עקיבה. דמהניה וכו׳ה) דכמו דליתיה לבשר דמי:

בותנר' נשר קדשי קדשים שיצה לפני זריקה דמים. והח"כ נכנס ושוב

נורק הדם: ר' אליעור אומר. אע"פ שנורק הדם מועלין בו דס"ל לר"א דוריקה אינה מועלת ליולא להוליאה מידי מעילה: ואין חייבין עליו משום

פיגול ונותר וטמא. הואיל דילא אינה קובעת בפיגול ונותר וטמא אלא

זריקה כשירה: ר"ע אומר. אפילו לא

חזר והכניסן כיון שזרק אין מועלין בו

דוריקה מועלת ליולה: וחייבין עליו כו'.

דהא זריקה דיולא קובעת בפיגול ונותר

כזריהה כשרה. ויש ספרים שכתוב בהו

אבל חייבין והאי אבל הוא כמו באמת

אמרו כמו אבל אשמים אנחנו ובראשית מבו:

אמר ר"ע. דבעי לאיתויי ראיה למאן ג

דאמר זריקה מועלת ליוצא: והרי שתיהן

עומדות. ושחט את שתיהן וזרק של

אחת מהן והויא לה אידך חברתה מותר

חטאת משעה שטרק דמה של אחת: לא כשם שדמה פוטרת. כלומר אי אתה

מודה שכשם שאותה שמרק דמה פוטרת

בשרה מן המעילה כך פוטרת חברתה זו

שלא נזרק דמה מן המעילה דכובח אחד

הן שהרי יכול לזרוק דמה של איזו מהן שירצה: אם פער את בשר הברתה מן

המעילה. אע"ג דפסולה היא דהא הויא

מותר חטאת דין הוא שיפטור זריהת

דמה בשר של עלמה מן המעילה אע"פ

שיש בהן פסול דיולא הואיל ואשכחן דפוטר

את בשר חברתה אע"פ שיש בה פסול

מותר: אימורי קדשים קלים שילאו.

ד) וחזרו וורק דמן: ר"ה הומר הין מועלין

בהו. דהוו כמו לפני זריקה דזריקת

יניאה אינה מביאה אימורי קדשים קלים

לידי מעילה כמו זריקה כשרה: ר"ע

אומר מועלין בה. דוריקת יליאה מביאה

אימורי קדשים קלים לידי מעילה:

בבז' הני תרתי. פלוגתה דפליגי רבי

אליעזר ור"ע בבשר קדשי קדשים ובאימורי

מחשבין

חייב כרת ואם כן לענין מעילה יז קרינא בהו ראוי לאכילת אדם ופקע להו קדשי ה' כי זה טעם זוה חילוק פירש מורי למעלה גבי ההיא דרב גידל אצל הכל מיירי שהזריקה נעשית בהכשר אלא מורק על דבר שאינו ראוי שילא הבשר הילכך לענין להוליא מידי מעילה לא מהניא הזריקה דאכתי לא אצל הכל מיירי שהזריקה נעשית בהכשר אלא מורק על דבר שאינו ראוי שילא הבשר הילכך לענין להוליא מידי מעילה אימא מודה ליה אישתרי יש באפילה דלא אשכתן דחשביה רחמנא זריקה בכי האי גוונא שהזריקה בהכשר על דבר שאין ראוי אבל להביא לידי מעילה אימא מודה ליה לר"ע דמועלין דהא נעשית הזריקה עלמה בהכשרה אלא שהיא נעשית על דבר שאין ראוי ואם כן קרינן בהו קדשי ה' לענין מעילה יש דהא קאמר להי דמולי להיד בולה להי דבוא היבא מקצתה. דמגו דמהני זריקה להאי דגואי אהינ נמי להאי דבראי אואף על גב דיליף ליה ממפריש היינו כן מקלמו ילא דמי ליה: א"ל רב אםי דרבי יותנן כבר דימרוני חברי מחשבין על האבוד ועל השרוף. לא אם אבדה חלי הוצא מורים לא מחשבין או האבוד ועל השרוף. נשרפה והוא זורק את הדם ע"מ לאכול כזית מאותו חלק שאבד או נשרף כש [חוץ לומנו] מחשבתו מועלת לקבוע פיגול בשאר הבשר כש (שהרי) שהיא בעין והא דיז אבד ושרף דליתנהו סיומא דקושיא היא דהא יהו שאינו כלל בעולם קאמר דמחשבחו מחשבה לפגל וא״כ הכי נמי גבי יצא כולו אמאי לא מהניא זריקה אלא ודאי דר"ע מיירי אף כשיצא כולו ומי אמר רב אסי הכי קושיא דמקשי הש"ס מרב אסי ארב אסי כדמסקינן וקשיא מה היא המשובה שהשיב רב אסי על דברי רבי יוחנן דו דמדמה שאר פסולין ליוצא דהא פירשתי במתניתין שאין לדמות דו לכן נראה לי כגירסת הספרים שגורסים א"ר אסי כבר למדוני חבירי כו' ומילתיה באסי נפשיה דיו ולא להשיב על דברי רבי יוחנן והא דקאמר והא אבוד ושרוף דליתא בהו

בעולם תחילת דברי המחשן הוא שבא להקשות ומי אמר רב אסי כו' כלומר דאף על גב דלימנהו בעולם אפילו הכי מחשבין:

. (בדם) באמת [אבל אשמים]: והני תרתי פלוגתא דרבי אליעזר ורבי עקיבא בכשר קדשי קדשים ובאימורי קדשים קלים למה לי. (בדם) באמת (אבל אשמים): זהני תרתי פלוגתא דרבי אליעזר ורבי עקיבא בכשר קדשי קדשים ובאימורי קדשים קדים למה לי. כיון דתנא חדא ממילא שמעינן אידך דכיון דאית ליה לר׳ אליעזר דאין זריקה מועלת ליוצא לאפוקי בשר קדשי קדשים מידי מעילה אין מועלת נמי ליוצא להביא אימורי קדשים קלים לדי מעילה וכי היכי ראית ליה לר׳ עקיבא דודיקה מועלת ליוצא לאפוקי בשר קדשי קדשים מידי מעילה מועלת נמי ליוצא להביא אימורי קדשים קלים לידי מעילה למיפלג בתרתי למה לי: בזריקה כתיקנה בלא פיסול מפקא אבל לאייתוי גבי אימורי קדשים קלים אימא מודי לר׳ עקיבא קמ״ל דפליג נמי. ואי איתמר כו׳: אמר רבי יוחנן כי אמר ר׳ עקיבא זריקה מועלת ליוצא שיצא מקצתו ולא כולו. דמיגו דמהניא לההוא מקצת שבפנים מהניא נמי לההוא מקצת שיצא חוץ:

כדל איכ לא הועיד להצאין אבל לענין להביאה לידי מעילה לאימורי קדשים קלים (אי) (ודאי) מהניא נהי דהבשר אינה מותרת לאכילה מ"מ הוריקה נעשית בכשרות ובקדשים קלים מיד

אמאי אמר הכי באבוד ושרוף שהוא פסול גדול אי מדמית זריקה למחשבת פיגול אלא ש"מ שאין לדמותם לכן: לקן נפשיה הוא ולא להשיב על דברי ר' יוחנן יבא והא דקאמר: